

bestatning, i sin § 3 indeholder den Bestemmelse, at den kun skal gjælde for Danmark i Tilfælde af, at en lignende Forandring skeer i Slesvig, og denne Bestemmelse er udført paa den Maade, at paa samme Tid, som Hans Majestæt har underskrevet de tilsvarende Forandringer i Slesvig, har Hans Majestæt be- myndiget Ministeren til at bringe det til almindelig Kundskab ved en Bekjendtgjørelse for Kongeriget Danmark, samt at lade denne Bekjendtgjørelse thinglæse, saa at det blev bekjendt, at den lignende tilsvarende Forandring, der var opstillet som Betingelse i den danske Lovs § 3, var emaneret i Slesvig; men det er jo et Forhold, som er aldeles forskjelligt fra det, den ærede Rigsdagsmand omtalte. Naar den ærede Rigsdagsmand med Hensyn til den finantstille Side af Sagen har beroliget sig ved en Udtalelse, jeg har gjort i Landstinget, saa forholder det sig fuldkommen rigtigt, at jeg der udtalte, paa samme Maade, som jeg allerede tidligere flere Gange har udtalt det her, at det vedkom Finantsloven, og ikke den nærværende Lov, at bestemme, hvorledes Toldindtræderne, saavel som alle for Monarchiet fælles Indtræder, skulle fordeles mellem de forskjellige Landsdele. Jeg har tillige sagt i Landstinget, at allerede det næste Finantsforslag vilde indeholde en anden Posteringsmaade i den Henseende end den, det nuværende har; derimod maa jeg vel forvare mig imod at skulle have udtalt, at den næste Finantslov i saa Henseende vilde give et fordeelagtigere eller gunstigt Resultat for Kongeriget, end den nuværende; det kunde jeg slet ikke sige, thi det veed jeg ikke endnu. Naar man bringer de fælles Toldindtræder, saaledes som de opbæres af hver Landsdeel især, til Deling, saa er det altsaa et tvivlsomt Spørgsmaal, hvorvidt de ved Beregningen for et givet Aar vilde stille sig fordeelagtigere for en bestemt Landsdeel end den særlige Inddelingsmaade for dette Aar; skal jeg imidlertid slutte fra almindelige Sætninger, saa anseer jeg det for meget utænkligt, at der vil komme en større Indtægt for Kongeriget, thi det er jo vist, at den hollsteenske Toldgrændse koster grumme Meget at bevogte, og, da den ikke blot er en hollsteensk Toldgrændse men en Toldgrændse for hele Monar-

chiet, saa at hele Monarchiet er deelagtig i de Omkostninger, som derved medføres, vil den, uagtet den hidtilværende Besætning, man har havt, først ved Kongeaen og senere ved Gideaen, for Landbevogetningen, falder bort, koste betydeligt, og paa den anden Side er det meget muligt, at Dverfskuddet af de hollsteenske Indtræder vil vise sig mindre end det Bidrag, der vil tilflyde Hertugdømmet ved en rigtig For- deling af samtlige Toldindtræderne. Men Be- væggrunden for Ministeriet til at fremsætte et saadant Forslag er jo heller ikke, at det skulde være mere fordeelagtigt for den ene end for den anden Landsdeel, men det er, at der skal ske Alle Ret og Skjal, hvorledes Facitet saa bliver, og hvad enten det bliver fordeel- agtigere for den ene Landsdeel eller ikke. Jeg troer, at den høitærede Rigsdag i sin Tid vil være enig med mig i, at der ikke kan tillægges det Hensyn, hvorledes Indtægten vil stille sig for den enkelte Landsdeel, nogen afgjørende Vægt. Naar den ærede Rigsdagsmand, hvis Tilbøielighed til at stemme for dette Forslag jeg forøvrigt nu med Glæde har erfaret, atter har yttret, at Rigsdagen ved at gaae ind paa dette Lovforslag aldeles vilde fraskrive sig fremtidig Indskydelse paa denne Sag, saa er jeg, saa ofte jeg end ved tidligere Leiligheder har været nødsaget til at berigtige lig- nende Uttringer, atter i den Nødvendighed at maatte imødegaae det idag. Rigsdagen fraskriver sig virkelig ved denne Lov aldeles Intet, som den ikke i Forveien har fraskrevet sig. Forsaavidt der overhovedet skal være Spørgsmaal om, at den har fraskrevet sig Noget i Forhold til Toldbogen, da har den kun een Gang gjort det, og det var i 1850, da Rigsdagen gik ind paa, at vedtage en saa- dan Toldforbindelse med Slesvig, som den, der ved Loven af 22de Decbr. 1850 blev ind- gaaet, uden at der endnu var nogen slesvigsk Repræsentation paa den danske Rigsdag. Men Rigsdagen fraskrev sig dog ingenlunde den- gang Indskydelse paa Toldbogen, og det bedste Bewiis herfor er jo, hvad der er passeret i Lø- bet af de sidste 9 Maanedes; thi i den Tid har Rigsdagen noksom vist, hvilken Indsky- delse den har paa Toldbogen; eet Thing er blevet opløst, og hele Sagen er bleven forhæ-